

Brežice, Slov. Gradec, Prassberg izdalo sledeče določbe:

Vsi živalski sejmi (razven konjskih) so ustavljeni. Oblasti vsled tega ne smejo več „Viehpassov“ dajati. — Živino v železniške vozove nalagati in iz njih gnati, se sme le v navzočnosti živinozdravnika. Oblasti in občinska predstojništva so dobila v tem oziru posebna navodila. Kdor bi se postavil ne pokoril, bode strogo kaznovan!

Opozorjamo kmete na te važne določke!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Profesor dr. Verstovšek, mož, ki je svoje nekdanje napredno mišljenje za skledo leče klerikalnem prodal, — mož, ki je akademsko izobražen in se dela vendar danes za strastnega tercijala, — mož, ki bi moral brez znanja nemščine pohorske kope pasti, — ta politični kameleon torej je zadnjič v državnem zboru usta na široko odprl. Da bi kaj koristnega za kmeta govoril ali predlagal, to seveda ni bilo od tega mariborskega profesorčka pričakovati. Kaj razume to človeče o kmetijskih ali gospodarskih razmerah? Zato je tudi le psoval, kakor kakšni pastir, ki se je jabolčnice napil. Prvi govor, ki ga je imel dr. Verstovšek v državnem zboru, je bil klavirni poskus obrekovanja in celo slovanski poslanci so besedičenje tega človeka, ki se je iz grde častihlepnosti klerikalnem prodal, obsojali. Ker drugega ni vedel, napadal je ta Verstovšek stajerske sodnike. Jezi se nad sodniki, ker je bila njegova žena zaradi predolgega jezika obsojena; gotovo mu je žena zapovedala, da mora sodnike opsovati. Jezi se, ker se sodniki ne brigajo ne za stranko, ne za politično mišljenje, marveč edino za pravičnost in postavo. Seveda, ko bi šlo po klerikalnemu receptu, potem bi se ne smelo kaplane Korošce obsoditi, kadar obrekujejo Nemce, — potem bi se moralo župnike Sušnike oprostiti, kadar prisegajo po krivem, — potem bi se ne smelo fajmoštre Sorne zapirati, kadar onečaščajo na svinjarski način kmetijske fante, — potem bi se moralo dr. Brumenu dovoliti, da računa dvojne ekspanzarje, — potem bi smeli Benkoviči in Brejci in Pegani kmetom desetkrat več računati, kakor dovoli to postava, — potem bi smeli načelniki klerikalnih strank svoje kmetijske gospodinjice postreljati, — potem bi Vavpotiči vsak teden s kakšnim „testamentom“ prihajali, — potem bi z eno besedo ljudstvo nikdar ne imelo pravice, klerikalni velikaši pa bi bili absolutni vladarji... Dr. Verstovšek — in z njim vsa klerikalna sodrga! — hoče, da bi sodniki njih hlapi postali. Ali hvala Bogu, sodniki so izobraženi ljudje in kdor je izobražen ter pošten, ta sploh ne more biti klerikalec... Kar je dr. Verstovšek torej v deželnem zboru govoril, to so bila obrekovanja. Mlatil je prazno slamo. Dokazal je, da je imel čisto prav, ko je svoje liberalno mišljenje proč vrgel in klerikalec postal. Kajti take značaje rabijo le klerikalci!

Dr. Korošcu — klofuto! Kakor poročamo v uvodnem članku, imel je kaplan dr. Anton Korošec nečuvno predrznost, da je v državni zbornici zaklical surovo besedo: „Šnops je kulturno znamenje Nemcev!“ Ta beseda spada gotovo med najpodlejšje psovke, kar jih je bilo izpregovorjenih v državni zbornici. Nemški poslanci so se siloma nazaj držali, da niso skočili na tega blagoslovljenega obre-

kovalca in ga s pasjim bičem za njegovo predrznost kaznovali. Menda je bil dr. Korošec od šnopsa pijan, ko je te besede izustil. Ali nemški poslanci so bili dovolj pametni, da niso padli na blatno stališče slovenskih poslancev. Edino dr. Stransky je „duhovniku“ Antonu Korošcu odgovoril s sledečimi besedami: „Sramujte se, da opsuje Nemce, Vi, ki hočete biti katoliški duhovnik! Pfui Teufel!“ — Te besede je dr. Korošec gotovo zaslužil. In tudi mi ne vemo na njegovo psovko drugega odgovora nego: Pfui Teufel!

Hudi poper. Klerikalni dr. Benkovič bi moral prvotno „klerikalnemu“ dr. Verstovšku dvoje napovedati. Ali odkar jih je dobil Benkovič s pasjim bičem, je nasprotnik vsakega dvoboja. Stvar je namreč ta-le: V svojem nesramnem govoru v državnem zboru je profesor dr. Verstovšek namreč tudi rekel, da je naš pravosodni minister ljudstvo doslej edino z zvišanjem advokatskih tarifov „osrečil“... Komaj je Verstovšek to besedo izpregovoril, ko je že vrli nemški poslanec Marckhl zaklical: „To povejte dr. Benkoviču, ta je advokat!“ In vsa zbornica se je smejala... Kajti poslanci že dobro vedo, zakaj so dr. Benkoviču slovenski kmetje dali ime „Cvenkanič“. Vsa javnost ve, da nekateri slovenski poslanci slovensko ljudstvo naravnost odirajo. V „Stajercu“ smo to že opetovano trdili in dokazali. In zato bi morali slovenski poslanci molčati o advokatskih računih, kajti drugače bi jim kdo rekel: Primite se za lastni nos! Benkoviču pa svetujemo, da pozove Verstovška na dvoboj. Ker pasji bič preveč boli, naj se dvobojujeta s — kifclom!

Nemški poslanec Marckhl ne pozna praznih fraz; zato je govoril v državni zbornici proti nečuvanemu zvišanju davkov. Slovenski poslanci napadajo sodnike in se kregajo za farske plače, — nemško-stajerski Marckhl pa je povedal vladi resnico, da so za našega kmeta davki previsoki. Žalibog nimamo prostora, da bi ta pošten govor posl. Marckhl objavili. Ali to je gotovo: slovenski poslanci hujskajo in psujejo v državnem zboru, — nemški pa se trudijo, da bi se ljudstvu davke znižali. Kdo ima prav? Mi se poslancu Marckhl zahvaljujemo za njegov trud!

Vbogi kaplan! Nekje v bližini Celja zgodil se je slučaj, ki ga treba zabeležiti. Pobožni kaplan je namreč v svoji kleti z dvema ženskoma popival. Litanije niso molili, ali literije pa. Ženske so bile s tem zadovoljne in njih oči so žarele od pobožnosti. Kaplan je bil tudi zadovoljen in tudi njegove oči so žarele, baje tudi od pobožnosti... Dotlej bilo je vse dobro. Ali nekemu hudomušnežu stvar ni dopadla. Prišel je potihoma do kleti in je — zaklenil vrata. Pustil je pobožno deteljico do zjutraj v kleti, ko je bilo treba kaplanu k rani maši iti... Oj ti hudobni svet ti! Vbogi kaplan, ki je moral z dvema baboma v kleti prenočiti! Vboge ženske... Ali pa — se jim morda niti ni slabo godilo? Bogve...

Prvaška zagriženost presega semtertja pač že vse meje. Tako se poroča sledeči slučaj: Te dni je prišla z po koleri okuženega kraja na Ogrskem neka ženska, ki je potovala v sv. Pavel pri Celju. Kakor znano, so zdaj zaradi nevarnosti kolere vse meje proti Ogrski zdravniško zastražene. Zdravnik, ki je preiskal dotično žensko, ji je sicer dovolil, da se pelje naravnost v sv. Pavel. Obenem pa je v zmislu

tozadavnih predpisov telegrafiral občinskemu predstojniku v sv. Pavlu, da pride ta in ta ženska, ki je kolere sumljiva in da jo je treba torej pod potrebno nadzorstvo vzeti. Občinski predstojnik bi moral zdravniku pismeno odgovoriti. Ali določeni rok je pretekel, brez da bi zdravnik odgovor dobil. Napravile so se nadaljne uradne poizvedbe, ki so to-le dognale: Dotični občinski predstojnik je sprejel zdravnikov telegram. Ali ker je bil telegram v nemščini pisan, vrgel ga je predstojnik v koš in se ni več za celo zadevo brigal. Do take brezvestnosti dovede grdo prvaško sovraštvo proti Nemcem! Samo zaradi svoje slovenske zagriženosti je spravil ta občinski predstojnik sebe in prebivalstvo cele fare v velikansko nevarnost, da se naleze in razširi kolera. Na stotine ljudi bi lahko zaradi brezvestne prvaške zagriženosti tega človeka izgubilo svoje življenje. K sreči dotična ženska ni bila po koleri okužena. Ali to se šele danes ve. Kaj ko bi bila? Po našem mnenju spada dotični predstojnik v ječo. Prvi pogoj pa je, da se ga vrže raz županskega stolca. Sramota za prvaške hujskace, ki širijo tako sovraštvo!

Zopet eden. Politična duhovščina na spodnjem Stajerskem izgubila je zopet enega svojih voditeljev. Orožniki so namreč fajmoštra in kateheta na šoli v Belivodi (v šoštanjem kraju) Antona Šorn odgnali in okrožni sodniji v Celju oddali. Pobožni gospod, ki je imel vedno toliko proti naprednjakom govoriti, uganjal je namreč neverjetne svinjarije, ki se jih kaznuje po § 129 b kazenske postave. Za svojo živalsko pohotnost mu ni zadostovala kakšna kubarica. Ne, on je zlorabil še celo vrsto kmetijskih fantov. Tudi njegovo kuharico so zaprli, ali jo baje zopet izpustili. Govori se pa, da je tudi mežnar pod ključem... Takšna je „morala“ tistih „duhovnikov“, ki v svoji politični zagriženosti pozabijo na prave nauke krščanstva. Seveda, tudi Šorn je imel „ljubezen do bližnega“; ali tako „ljubezen“ prepoveduje ravno postava. Koliko pohujšanja je storil ta čedni pop! Koliko npravnostnega zla je povzročil! Rez, razmere v politiki duhovščini postajajo z vsakim dnevom bolj žalostne! — O župniku Šornu se nadalje še piše: Šorn stal je z raznimi kmetijskimi fanti v zločinskem razmerju. Vabil jih je v farovž, jih pogostil, jim kupoval obleke ter jih jemal seboj na potovanja. Septembra tega leta n. pr. vršila se je v Potočnikovi gostilni veselica, katere se je tudi župnik udeležil. Ko je ljubica nekega fanta zvečer iz gostilne stopila, presenetila je fajmoštra in svojega ženina pri nepopisnem „delu“. Ali dekle je vse zamočalo. Fajmošter pa ji je delal pri ženitvi sitnosti. Tudi ko se je že omožila, hotel je nadaljevati svoje „razmerje“ z mladim možem. Zato sta zakonska to naprej povedala in orožniki so brezsravnega svinjarja v črni suknji aretirali. Pri sodniji se je fajmošter izgovarjal, da se ne ve na ničesar spominjati, ker je pijanec. Povedal je pa takoj, da mu le moški dopadejo. Državni pravdnik je proti njemu in sokrivcem tožbo dvignil.

Lepe razmere! V Pekarjih umrl je nekaj mesecev stari otrok krčmarja Lerša. Ker je temu možu že pet otrok v najnežnejši starosti umrlo in je bilo zadnje dete do kosti suho, govorili so ljudje, da je otrok vsled zanemarjenosti umrl. Mrliški pokopač Andrej Herič iz Lembaha je prišel po otroka. Lerš mu je dal toliko vina in čaja, da je bil Herič popolnoma pijan. Baje se je z mrtvaško trugo kar po cesti valjal. Končno je mrliča vendar z mrtvaško kamro spravil in šel proti domu. Na poti pa je padel v neki jašek in je utonil. Njegov sin ga je našel že mrtvega z obrazom v vodi. Baje se za celo zadevo tudi sodnija zanima.

Poročno sodišče v Mariboru obsodilo je delavca Alojza Borgnolutti, ki je tovariša Povaleza v pretepu z nožem sunil in ubil, na 10 mesecev težke ječe. — Istotako je Anton Kaučič iz zgornje-radgosskega okraja v pretepu Jakoba Kaučiča z nožem sunil. Zadnji je vsled tega umrl. Obtoženca so porotniki le prekoračenja silobrana krivim spoznali. Obsojen je bil vsled tega samo na 8 mesecev strogega zapora. S to obravnavo bilo je porotno sodišče v Mariboru za to leto končano.

Kletarski tečaj se priredi od 16. do 20.

Dva nova dostojanstvenika.

Naša slika kaže na levi strani grofa Štefana Wickenburg, katerega je cesar za novega guvernerja na Reki (Fiume) imenoval. Mož pozna baje tamošnje razmere izvrstno, tako da bode kot vodja politične oblasti dobro uspeval. — Na desni strani prinašamo sliko novega krškega knezoškofa v Celovcu, dr. Boltežarja Kaltner. Naše vroče upanje je, da bode novi knezoškof popravil vse grozovite napake, ki jih je zagrešil prejšnji dr. Kahn. V prvi vrsti upamo, da bode nevarno, škodljivo in pohujšljivo politikovanje cerkve in nezveste duhovščine ustavil. Politika ne spada v cerkev in duhovnik se ne sme za politiko brigati!

Grat. Stephen Wickenburg, Dr. Balthasar Kaltner.
1. neue Gouverneur von Fiume, 2. neue Fürstbischof von Gurk